

BAÁN TIBOR

Ragyogás

(Emlékezés a Műhely emberöltőnyi idejére)

rímtelenül is történik a vers
biciklipedál – hova visz

mindig jövőbe – magadból kifelé
ahol még zöld a rét

az ösvény mint makaróni szál

tekered a pedált amíg
pihenőhelyre akadsz itt

felszíni formaként a nyár
óriás alakzat eléd áll

s mint alkonyodó ablakok
sorakoznak a tegnapok

holtak pedig élők voltak
nemrég... tegnap... diákkorodban

ott állnak most az ablakokban
napoznak a tegnapokban

úgy állnak növényi mozdulattal
úgy néznek tanulság-mosollyal

úgy zuhannak feléd hogy én

érteni vélem azt... amit nem értek
hogy mi történik velünk voltaképpen

Keresztes Dóra: Kiss Anna – Lady Gizella